

KISEBBSÉGI EPIGRAMMÁK

ÁCS KÁROLY

EPIGRAMMA, KŐ HELYETT PORBA A MAGYAR SZÓ HARCOSAINAK

Nem szálltunk sasként magas égre, de hasra se estünk.
Úti göröngyök közt fénylik a porban a szó.

1992. I. 26.

EGY UTCATÁBLA LEVÉTELÉRE

*Az újvidéki Fehér Ferenc teret jelölő
tábla nincs többé a helyén.*

Nem nevedet: teredet vették csak, mint ahogy adták,
Engem név nélkül vár terem: ölnyi verem.

1992. I. 31.

RÉGI BARÁTAIMNAK, AKIK MÁR NEM IS KÖSZÖNNEK

Úgy, szót váltani is rühellünk, régi barátok?
Hűlő vér ütemét fájva dobolja a szív.

1992. II. 1.

HAJTÓVADÁSZAT KÖLTŐKRE

Cs. B. letartóztatása okán

Rajta, vadász, fogd-vágd! Ha ki nem készíted a költőt,
ő szerkeszt ki. . . Oda – bőrrel együtt – a pofád!

1992. II. 8.

A JÓSÁG HATÁRAI

Méghogy békés álmodot kívánjunk a gonoszoknak?
Álmunkban se leszünk *ennyire* jó balekok!

1992. II. 10.

JÖTTMENTEK

Én volnék idegen jöttment jöttment idegennek?
Ő jött, s én megyek; ő elszelel, én maradok.

1992. II. 11.

EGY KIS TÖRTÉNELEM

M. P. és F. E. figyelmébe

Nándor, Szendrő, Ó-Pozsaszin, Kevevára, Galambóc,
Valkó, Újlak, Eszék, Bács, Böki, Száta, Boró;
Tinnin, Zengg, Kapronca, Verőce, Szabács, Haram, Erdőd –
ősi magyar várak? Á, dehogyan! Új krajínák. . .

1992. II. 21.

BOLDOG HULLA

Gyújtogatónk tüzet olt; mosolyát próbálja a gyilkos.
Jó, hogy meghaltam! – mondja a hulla. S örül.

1992. II. 22.

VESZÉLYEZTETETTSÉG

Csitt! Gondolni se merd, hogy holmi veszély fenyegetne!
Míg sziszeg a kése, csak feni: nincs nyakadon.

1992. II. 27.